

[Ministeren for Sundhedsvæsen.]

afgiften, hvilket har muliggjort en væsentlig Nedsættelse af Apotekerpriserne.

Til det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen skal jeg først tillade mig at sige, at jeg giver det ærede Medlem Ret i, at Spørgsmaalet om Frugthaven i og for sig er lille; det er fra min Side overhovedet kun nævnt her i Tinget som et Svar paa en Forespørgsel fra det ærede Medlem. Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen fremhævede Frugtplantagen ved Nykøbing Sj., ikke alene fordi den var godt ledet, men fordi den skulde være et Eksempel for vort Land. I den Anledning fremlagde jeg Regnskaberne for denne Frugtplantage. Det ærede Medlem taler nu om selve Sindssygeanstaltens Regnskaber for Plantagen. Ja, de Regnskaber, jeg har fremlagt, har jeg faaet gennem Sindssygedirektoratet, som naturligvis alene kan bygge paa Sindssygehospitalets Regnskab, Sindssygedirektoratets Regnskaber er de Regnskaber, man maa regne efter i denne Sag, og de svarer selvsagt fuldstændig til de lokale Regnskaber.

Jeg skal ikke indlade mig i videre Diskussion med det ærede Medlem om Frugtavl, thi jeg har faaet et levende Indtryk af, at det ærede Medlem forstaar sig lige saa lidt paa Frugtavl, som jeg gør. Det vilde være, forekommer det mig, en lidt komisk Forestilling, om to saa lidt kyndige her for dette høje Ting diskuterede en Sag, hvortil de har et Minimum af Kendskab. Jeg skal i øvrigt sige, at Sindssygehospitalet ved Nykøbing Sj. er en stor og for Staten særdeles vigtig Institution, som rummer 800 sindssyge, og desuden en Sikringsanstalt, og jeg synes, det er det, der har Hovedinteressen. Hvis vi skal diskutere Frugtavl, tror jeg, vi skal gøre det ved en anden Lejlighed, og det skal maaske helst være andre end det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen og mig, der gør det.

Til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard skal jeg sige, som jeg sagde i Finansudvalget, at jeg er fuldkommen klar over, at det var et uheldigt Forhold, at der var sindssyge, der havde kostet Kommunerne op til 4000 Kr. Men Fejlen er ikke min. Der er for et Par Aar siden sket noget, som ikke var helt korrekt, nemlig at man fra Viborg Anstalt har udsendt en Skrivelse, hvori man opfordrede til saa vidt muligt ikke at lægge Patienter ind paa Anstalten, blot fordi de var urolige eller noget vanskelige. Dette har medført, at nogle Patienter alt for længe har henligget paa kommunale Anstalter og har kostet disse unødige mange

Penge. Dette Forhold er selvfølgelig rettet, og jeg skal vedblivende have min Opmærksomhed henvendt paa, at urolige Patienter, Patienter, som kræver Omkostninger til Vagt, hurtigst muligt bliver indlagt paa Statens Sindssygehospitaller.

Det ærede Medlem talte ogsaa om Frugtplantagen, men jeg skal ikke indlade mig i yderligere Diskussion herom. Regnskabet er fremlagt for Finansudvalget, og yderligere Oplysninger staa selvfølgelig altid til Tjeneste.

Vilhelm Rasmussen: Det forekommer mig, at den højtærede Minister kunde have sparet sig den personligt nærgaaende Bemærkning til et af Tingets Medlemmer om den Sagkundskab, hvormed han udtaler sig. Høflighed koster ingen Penge, heller ikke, naar det drejer sig om Ministre i deres Forhold overfor Tingenes Medlemmer, og jeg maa hævde, at ethvert Medlem af dette Ting har den fulde Ret til saavel at spørge den højtærede Minister som at udtale sig om enhver Sag. Jeg finder, at den højtærede Sundhedsminister med den Dygtighed, han ved forskellige Lejligheder har lagt for Dagen med Hensyn til sit eget Ministerium, er saare langt fra at være i Stand til at udtale sig om Medlemmernes Kompetence og Sagkundskab om de Spørgsmaal, hvorom der er Tale. Allermindst giver den Tale, den højtærede Minister holdt i denne Sag, Ministeren den allerringeste Gnist af Beføjelse til at være uhøflig overfor Tingets Medlemmer.

Hvad mig angaar, har jeg jo i denne Sag aldeles aabent fra første Færd erkendt, at jeg ikke er sagkyndig i Frugtavl, at jeg ikke optræder som den, der selv kender til praktisk Frugtavl. Netop derfor har jeg citeret, hvad Hr. Hardy Hansen har udtalt om denne Sag, og ved denne Lejlighed, hvad Hr. Otto Nielsen har udtalt. Det er derfor en Misforstaaelse hos den højtærede Minister, naar han tror, at det er Ministeren og mig, der i denne Sag staaer overfor hinanden. Jeg taler med min Mund de Ord, der er sagt af Hr. Otto Nielsen, og den, der altsaa i Virkeligheden taler imod den højtærede Minister, er den praktiske Frugtavlser Hr. Otto Nielsen, hvis fremragende Dygtighed Ministeren ikke vil driste sig til at bestride, og denne fremragende Frugtavlser, af hvem jeg har citeret adskillige Udtalelser, kritiserer jo den højtærede Ministers Tale her i Tinget og paa-viser, at den er uholdbar. Det er derfor ikke i denne Sag min Person, der staaer